

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਸਿਵਲ ਰੇਫਰੇਂਸ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ, ਜੇ., ਅਤੇ ਦੁਲਟ, ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੋਲਰ ਫਲੋਰ ਮਿੱਲਜ਼, -
ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1955 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ 19.

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI)- ਟੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਬੀ)-ਵਿੱਚ-ਵਿੱਚ
ਡਿਪੂਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦਾ ਆਟਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਆਟਾ * ਮਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ।

1957

◆ ਜਿਸ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ

Nov., 27th

ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦੀ ਹੈ- ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਕੀ ਕੋਈ
ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ, ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ -ਦਾ ਢੰਗ- ਧਾਰਾ 4- ਪੈਕਿੰਗ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ।
ਗੈਰ-ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ—ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ—ਸੈਕਸ਼ਨ 21(3)—ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਪਾਰਟੀ ਅਸਵੀਕਾਰ—* ਕੀ ਕੋਈ
ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਆਦੇਸ਼—ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਆਦੇਸ਼—ਦਾ ਮਤਲਬ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਥੋਕ
ਵਿਤਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ
ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਥੈਲਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥੈਲਿਆਂ ਨੂੰ
ਡਿਪੂ-^ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਧਾਰਕ. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ- '*
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (a) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਈ ਥੈਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ , ਅਤੇ (ਬੀ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ। ਉਸੇ 'ਤੇ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਥੈਲੇ

ਕੀਮਤ ਪਹਿਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚਲੇ ਬੈਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਡਿਪੋਥਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਸਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ "ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ED ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ ਵਾਲੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੋ ਕਾਰਕ, ਅਰਥਾਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ 'ਤਰਕਸ਼ੀਲ/ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ' ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੈਟਲ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੱਕਾਂ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਟਾ ਇਕ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਥੈਲੇ ਦੂਜੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੋਰੀਆਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਡਿਊ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਵਿਚ ਵਪਾਰਕ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦਾ ਆਟਾ ਪੈਕ ਕਰਕੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਣਕ ਦਾ ਆਟਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੋਈ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ, ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਭੇੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਇੱਕ ਉਲਟ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਲ. ਫਲੈਚਰ , ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਦੁਆਰਾ - ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਮਿਤੀ 26 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ .

ਐਨਐਨ ਗੋਸਵਾਮੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. * ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ,

ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਮੈਸਰਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੋਲਰ ਫਲੋਰ ਮਿੱਲਜ਼, ਮਿੰਸ⁰ ਉੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਸ਼ਨਿੰਗ ਆਰਡਰ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਥੋਕ ਵਿਤਰਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਨਾਜ ਦੀ ਮਿਲਿੰਗ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਾਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਟੇ ਦੀ ਵੰਡ

1

ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਣਕ, ਛੋਲੇ ਅਤੇ ਜੌਂ ਖਰੀਦਣੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਥੋਕ ਆਟੇ ਵਿਚ ਮਿਲਾਉਣਾ ਸੀ , ਇਸ ਨੂੰ ਸਟੈਂਡਰਡ ਵਜ਼ਨ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਵਿਚ ਭਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਟੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਸੀ । ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅੰਨਾ 0-12-6 ਪ੍ਰਤੀ ਮਣ ਦਾ ਮਿਲਿੰਗ ਮਾਰਜਿਨ। ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੌਲਿਆ: -

ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਦਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ; ਬੈਗਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ♦ ਅਤੇ ਮਿੱਲ ਰਿਟੇਲਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬੈਗ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਬੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਿੱਲਰ ਦੁਆਰਾ ਆਟਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਵਾਧੂ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਕਿਉਂਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਬੋਰੇ ਵਿੱਚ 2 ਮਣ 28 ਸੀਰ ਅਤੇ 14 ਚਟਕ * ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਆਟੇ ਦੇ ਇੱਕ ਥੈਲੇ ਵਿੱਚ 2 ਮਣ ਆਟਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਬੈਗ ਆਟੇ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣਗੇ) ਅਧਿਕਾਰਤ ਥੋਕ ਵਿਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਰੀਟੇਲ ਵਿਤਰਕ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਆ ਬੈਗ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਗਾਂ ਲਈ ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਵਟਾਂਦਰਾ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਆਟਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ

ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੇ ਆਟੇ ਦੀ ਕੀਮਤ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਤੋਂ ਬੋਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

v.

ਦੇ ਰਾਜ

28 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੀ.ਪੀ.ਜੇ.ਏ.ਐ.ਐ.

ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, (1) ਕਿ ਪੇਟੀ-ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ.

ਟੀਨਰਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਣਕ ਅਤੇ ਬੋਰੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ (2) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਤੋਂ ਕਣਕ ਅਤੇ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ (ਮਿਲਿੰਗ ਮਾਰਜਿਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ) ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਮੰਡੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਕਣਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰਦਾਨਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਵਿਕਰੀ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਪੂਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਮਾਲ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -

(1) ਮਾਮਲੇ ਦੇ

- (2) ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ ਵਾਲੇ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

- (3) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਗੈਰ-ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

- (4) ਕੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 21(3) ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਉਲਟ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ ਵਾਲੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਵਿਕਰੀ" ਹੈ, 1948. ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵੈਧ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤਾ, ਸਮਰੱਥ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਪੈਸੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 54 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ "ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਅਸਲ ਪਾਸ ਹੋਣਾ। 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਕਰੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।" 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ "ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਹਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਰਦਾਨੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਖੈਲੇ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟੀ ਰੈਨਫਰ ਉਐਲ ਹੈਗਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। *frpm_the ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ*. ਡਿਪੂ ਧਾਰਕ ਨੂੰ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। *ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰੀ ਮਦਰਾਸ ਫਾਇਰਵੁੱਡ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰ. (1)* ਵਿੱਚ, ਰੇਸ ਪੌਡੈਟਸ ਜੋ ਕਿ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਸਨ, ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਜੀਨ ਰੈਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, 1939. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਰਾਸ਼ਨਿੰਗ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ, ਮਦਰਾਸ, ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

M ਰੋਲਰ ਫਲੋਰ ¹³ ^ me to ^ me re Q u i re ਕੁਝ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ। Res- MHIS. ਤਲਾਬ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਇਰ ਦੱਸਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੱਕ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ^Wb ⁰¹ ਦੀ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਉਹਨਾਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਨ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਡੀਲਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਣੇ-

(1) (1953) 4 S.T.C.

ਪਛਾਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਖਰੀਦ-ਵੇਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਖਰੀਦ-ਵੇਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਾਲਣ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਨਿਮਰ ਕਾਟਨ ਪ੍ਰੈਸ, ਖੰਡਵਾ ਬਨਾਮ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਖੰਡਵਾ (1) ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਿੰਨਡ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਢ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਈ ਗਈ ਗੰਢਾਂ ਵਿੱਚ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ।

(1) (1954) 5 STC 428.

ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਕਪਾਹ. ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗੰਢਾਂ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਸੀਅਨ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਹੂਪ ਅਸੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ? ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਪਾਹ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਸੀਅਨ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਹੂਪਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਸੀਅਨ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਹੂਪਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ. ਇਹ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਮੱਗਰੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। *ਸ਼ੀ ਮੀਨਾ ਕੋਰੀ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ*, ਬਨਾਮ *ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (1)* ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਸਨ

ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੰਟੀਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਤਹਿਤ . ਕੰਟੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਮਦਰਾਸ ਫੈਕਟਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੰਟੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੰਟੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਲਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਰਨਓਵਰ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ-

ਸੇਸੀ ਡੀਲਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡੀਲਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। *ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਸਰਥੀ ਮਹਾਪਾਤਰਾ* ਬਨਾਮ *ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (2)* ਵਿੱਚ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਝੋਨੇ ਅਤੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਕੋਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ।

'(1)71954)'5 SYc. 2917
(2) (1957) 8 STC 720.

ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਝੋਨਾ ਅਤੇ ਚੌਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਬਾਰਦਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਝੋਨੇ ਅਤੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਸਟੋਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਝੋਨੇ ਅਤੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਇਹ ਸਬੰਧ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਪੀ. ਵੈਦਿਆਨਾਥ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ (1) ਵਿੱਚ, ਕਪਾਹ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ 1945 ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਚੂਨ ਖੋਪ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾੜਾ, ਕਾਰਟੇਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ 'ਤੇ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ. ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਯਾਤ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1939 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਸੀ। ਮਦਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਡੀਲਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿਕਰੀ ਹੈ: ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡੀਲਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

.(1) (1957) 8 STC 268.

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਬਦ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਥਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

ਸੰਪੂਰਨ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੇ, - ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

1948 ਦਾ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ "ਸੋਲ" ਨੂੰ " ਨਕਦੀ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੇਪਾ ਰੇਟ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ

^ h ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਮਿੱਲ ਦੇ ਤੱਥ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ *॥ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਅਤੇ 4 ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ

° ਪਾਰਟੀਆਂ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਭੰਡਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸੀ. ਜੇ. ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੋ "ਵਿਕਰੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ > ਕਿ ਲਾਭ ਇਰਾਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਕੀ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਕਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਕਾਰਕ, ਅਰਥਾਤ, ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਹਦਲਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ * 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਕੀ ਇਹ ਦੋ ਤੱਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ? ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਸ਼ਨਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ , ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਂਗ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਧਿਰ ਦੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ

ਦੂਜੇ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" (ਡਨਲੋਪ v.

ਸੈਲਫਰਿੱਜ (1)।

Forbearance

ਨੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਥੋਕ ਵਿਤਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਥੈਲਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਦਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੰਡਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸੇ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥੈਲਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਏ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਈ ਥੈਲਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡਿਪੂਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬੈਗਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਪਹਿਲੀ ਟਰਾਂਸ ਐਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਬੈਗਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਜਗਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਦਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਪੋਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ "ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ ਵਾਲੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਅਮੀਨ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਓਜ਼ ਬਿਹਾਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਠੇਕੇਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਬੱਕਰੇ ਦਾ ਮਾਸ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਡਰੈਸਡ ਮੀਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਟੋਨਰਾਂ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸਮੇਤ ਡੀਹਾਈਡ੍ਰੇਟਿਡ ਮੀਟ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1951 ਪਟਨਾ 197 ~

ਮੈਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਜੀ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

v. ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ। ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ

ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ : - - _

“ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਡਰੈਸਡ ਮੀਟ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਡੀਹਾਈਕ੍ਰੋਟ ਐਂਡ ਮੀਟ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਕੰਟੇਨਰਾਂ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ. ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਸੀਲਬੰਦ ਕੰਟੇਨਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਮਿਲਿਤ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ”

ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੈਰ-ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਆਟਾ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਟੇ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਸਮੇਂ ਬੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਟੇ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਜਾਂ ਭੰਡਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਆਟੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਰੀਦ, ਮਿਲਿੰਗ, ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਲਾਗਤ। ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦਾ ਆਟਾ ਪਾਉਣਾ

ਸੇਸਰਸ< ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੋਲਰ ਫਲੋਰ ਦੀ ਅੰਤਮ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ

ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣ, ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਆਟਾ ਅਤੇ ਬੋਰੀਆਂ ਦੂਜੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੈਗਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਦਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੈਗ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਠੋਸ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪੱਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੈਗਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਡਿਪੂ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਪਾਰਕ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਦਾਨੇ 'ਤੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਣਕ ਦਾ ਆਟਾ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੈਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਮਕ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ [ਵਾਰਾਸੁਕੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ v. ਦ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਆਫ ਮਦਰਾਸ (1)]; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੈਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੌਲ ਪੈਕ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ [ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਜੋਗਾਨੀ ਰਾਈਸ ਐਂਡ ਆਟਾ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ (2); ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮਗਰੀ 'ਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁੰਬਾਕੂ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਗੁਟੂਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਅਫੀਮਵਰਾ (3), ਇੰਡੀਅਨ ਲੀਫ ਤੁੰਬਾਕੂ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮੈਡ ਰਾਸ (4)]। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਰੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ।

ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 21(3) ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(1) (1950)2 MLJ 449

(2) (1953)4 STC 129.

(3) (1956)7 STC. 26.

(4) (1954)2 MLJ 588

ਮੈਸਜ਼. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼. 21 ਨੂੰ Sec- R0 M]b 0Ur ^ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ (4) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

ਵੀ

"(3) ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ।
ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਿਛਲੀ ਉਪ ਅਧੀਨ

ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ* 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ -
ਸੈਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਠਾ ਮੋਟੂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕੋਈ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਪੱਖ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। "ਵਿਪਰੀਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਵਿਪਰੀਤ, ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ" ਵਜੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਪੱਖਪਾਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਹਾਨੀਕਾਰਕ", "ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ", "ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ", "ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ"। ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਭੈੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ [ਅਲਬਰਟ ਵੈਸਟ ਮੀਡਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਾ ਕਿੰਗ (1)] 1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ercise ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 1 ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਂਤ (2)1. ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ * ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ-ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, "ਵਿਕਰੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਹ "ਡੀਲਰਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫਰਮ" ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵੇਚ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ-(1) ਕਿ ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ (ਧਾਰਾ 6) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਰਮ, ਰੀ ਰਜਿਸਟਰ, ਰਿਟਰਨ ਅਤੇ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; (2) ਕਿ ਰਾਸ਼ਨਿੰਗ ਅਤੇ ਫੂਡ ਕੰਟਰੋਲਰ* ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਮਿੱਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ (ਧਾਰਾ*?) ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ; (3) ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੈਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ (ਧਾਰਾ 8); (4) ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ * ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡੀਲਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਕੰਗ, *ਪੰਨਾ 93)।

(1) W48'PC 102.

(2) ਮਿਸ਼. 1^47 ਦਾ ਨਿਆਇਕ ਕੇਸ ਨੰ. 2601

ਮੈਸਰਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਐਂਡ ਆਇਹ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ-

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬੇਨ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:-

- (1) ਇਹ ਬਿਕਾਊ ਹੈ
- (2) ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- (3) ਇਹ ਕੋਈ ਉਲਟ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਢੁਕਵੇਂ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ $th^o >$ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ 100 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। 200.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਦੁਲਟ, ਜੇ. . ਦੁਲਟ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ